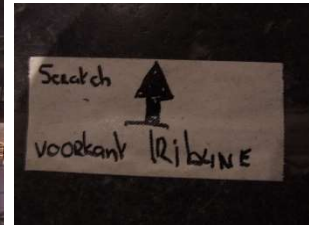

Een kijkje in de keuken bij het opbouwen van de Scratch

Voordat er muziek klinkt in de Pieterskerk hebben we de opbouw dagen, ik neem u graag mee in de mijne. Maandagmiddag rond 2 uur stap ik op de fiets richting Pieterskerk met een meetlint, ducttape en een viltstift in de tas. Onze licht en geluid leverancier Flowsound is dan al met zes man bezig met het inhangen van de lampen en speakers nu het nog lekker ruim is voor de hoogwerker. Voor mij is het vandaag niet zoveel werk want ik hoef alleen vier plakkers op de grond zetten om de voorkant van de alten- en sopranentribunes aan te geven voor de tribunebouwers morgen.

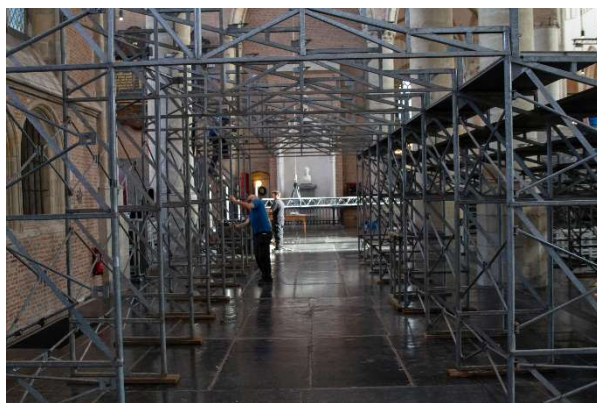
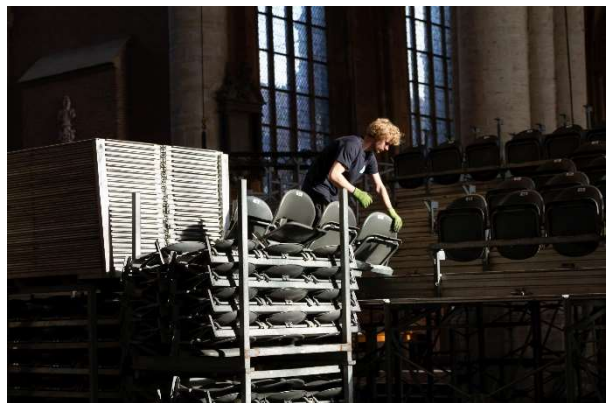

Dinsdagochtend ben ik er dan weer rond 7 uur voor het ontvangen van de firma Kuyf: de leverancier van de tribunes die ze ook opbouwt. Deze twee vrachtauto's met aanhanger rijden dan het plein achter de Pieterskerk op met de vier tribunes voor ruim 1100 zitplaatsen. Uitladen maar! Heel veel ijzer en dat levert best een hoop herrie op.

Maar dan gaat het toch echt beginnen, met als eerste de grote tribune achter het orkest. De taak die ik deze opbouwdagen mag uitvoeren is vooral een coördinerende, adviserende en controlerende. Bij deze mannen mag ik vanochtend, tegen de verveling, hand en spandiensten verlenen. Toch is het vooral een adviserende taak die ik deze dagen mag uitvoeren. Zo zal het langzamerhand voller worden in de kerk. Zo dadelijk komt al het eerste deel van onze eigen spullen binnen. Andere vrijwilligers zijn daar in en bij de opslag langzamerhand al mee bezig. Opletten dus dat ik beschikbaar ben om te helpen met uitladen van de zware karren.

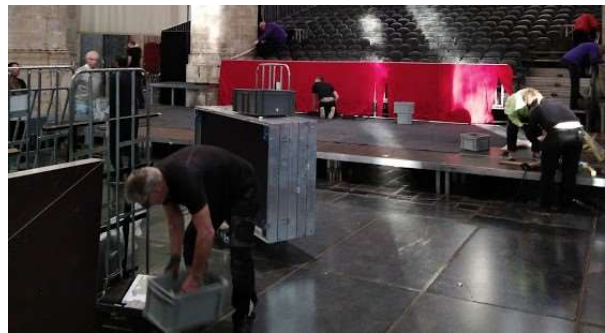
Daar zijn ze al, onze chauffeur met z'n maatje. Ze rijden vandaag drie vrachten uit de opslag en dan gaan ze nog naar Amsterdam om pauken op te halen. Als ze er met de tweede vracht zijn is het alweer rond half één, zijn er al meer van de twintig vrijwilligers om een taak in de opbouwfase uit voeren, en begin ik het knuffelen al weer aardig onder de knie te krijgen. Een goede gewoonte die we hebben ingevoerd is om eerst bij elkaar te komen, een broodje te eten en even globaal bespreken wat we gaan doen. Van tevoren heeft iedereen zijn of haar taak al per mail ontvangen.

De mannen van Kuijf zijn ondertussen ook lekker door gegaan en de eerste tribune is nu zover klaar dat wij aan het afrokken (aankleden) kunnen beginnen. Tien plastic bakken van 45 liter hebben we, vol met zwarte en rode op maat gemaakte rokstof om het allemaal te verfraaien. Rokstof ophangen en dan met een spuit water erop om de kreukels eruit te laten zakken.

Rond 16 uur zijn de mannen van Kuijf dan zo ongeveer klaar en kan de ploeg vrijwilligers, die inmiddels aangegroeid is tot zo'n twintig personen vol verder. Onze podiumleverancier Rob van Parasolverhuur is ondertussen met zijn hulpen en zo'n negentig podiumdelen en tweehonderd tapijttegels aan komen zetten om het orkestpodium op te bouwen. Daarbij zijn twee van onze vrijwilligers bezig om passtukken rond de pilaren aan te brengen. We gaan door tot rond half 6, dan mogen we naar de Chinees om gezamenlijk wat te eten en daarna naar huis.

En dan is het alweer woensdagochtend 9 uur. Vandaag is het finetunen van de rokstof; het moet er wel netjes uitzien allemaal. Daarnaast hangen we vandaag zo'n tachtig bordjes aan bewegwijzering en informatie op. Ook worden de grote (kunst) bloemstukken aan de pilaren gehangen door onze leverancier Nieuwenburg. Net als het groen voorop het podium en de palmen bij de opgangen tussen de tribunes naar het orkestpodium. Maar ook de boeketten voor 's avonds worden klaargezet.

Als vrijwilligers zetten we bijvoorbeeld de tachtig stoelen voor het orkest en de pauken klaar en doen we nog veel meer van die "kleine" dingen die zoveel meer tijd kosten dan dat je denkt. Vandaag zijn ook de mannen van het geluid er weer en de geluidstechnicus is druk om het geluid zo af te stellen dat de dirigenten in alle uithoeken te horen zijn. Maar soms ook een bepaald instrument of een solist ondersteunen wordt alvast voorbereid. Met stijve kaken van het praten/adviseren ga ik rond 4 uur naar huis. De opbouw is klaar.

De vier Scratchdagen zijn voor mij alle vier een beetje hetzelfde. Iedere dag begin ik met het inventariseren of alle technuten aanwezig zijn. Dan komen de deelnemers binnen en vraagt het orkest de nodige aandacht, blokjes onder de achter poten van de stoel of een extra stoel om goed te kunnen spelen. Zangers erop attenderen dat het podium écht alleen voor de muzikanten bedoeld is. Soms voor solisten een extra podiumdeel regelen of op een bijzondere manier hun lessenaar vastzetten. Dirigenten hebben soms wat nodig en dan is Arie ook een makkelijke naam om te roepen. Rond de middagpauze komt meestal het eerste geval van iets dat onder de tribune gevallen is. Dat is geen plek waar je graag heen gaat; de spieën waarmee de tribunes in elkaar worden gezet zijn vaak mes scherp. Daar heb ik al menige beschadiging opgelopen ondanks dat ik het heel voorzichtig doe. Alle dingen gaan zo verder hun gangetje tot het eind van het concert. Dan gaan we met een paar mensen het orkest voor de volgende dag klaarzetten. Alleen de laatste avond halen we snel het podium leeg omdat 's nacht het podium al wordt afgebroken zodat het morgen leeg is. Dan gaan we als comité nog even bij elkaar zitten om de scratch af te sluiten.

De scratch is afgelopen, nu nog afbouwen en opruimen. Het is maandagmorgen negen uur als we weer binnen komen. De geluidsmannen zijn al bezig om hun kabels weg te halen. Wij verzamelen alle gehuurde stoelen, tafels en dat soort dingen die in de loop van de dag worden opgehaald. Onze eigen spullen zoals alle rokstof worden verwijderd en opgeruimd. De pauken en andere instrumenten worden opgehaald. Onze eigen spullen gaan weer voor bijna een jaar in de opslag. Wat heb ik weer genoten van al die deelnemers die het naar hun zin hadden.

Hopelijk tot volgend jaar, Arie